

Pravý půst (podle proroka Izajáše 58):

*Zdalipak půst, který já Hospodin schvaluji, není toto:
Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným
volnost, každé jho rozbít? Cožpak nemáš lámat svůj chléb
hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez
přístřeší? Vidiš-li nahého, obléknout ho, nebýt netečný k
vlastní krvi?*

*Tehdy vyrazí jako jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá
rána. Před tebou se bude ubírat Hospodinova sláva. Tehdy
zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se
ozve: "Tu jsem!"*

*Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná
slova, budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného,
vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jako
poledne.*

Postní období má několik významů. Z nich ten nejznámější - zřeknutí se jídla - je snad ten nejméně podstatný. Krásně to vyjádřil prorok Izajáš, když říká, že v pravém půstu jde o spravedlnost, pomoc lidem v nouzi. V půstu nejde především o nás - naši duševní či tělesnou hygienu. Ta je sice také důležitá - ale může být zase jen jiným projevem sobeckého zájmu o sebe. Takto viděno může ale i postní zřeknutí se něčeho (třeba oblíbené pochoutky, zbytečné cesty autem atd.) mít smysl - odřeknout si něco, protože to škodí (nejen mě, ale třeba přírodě, nebo vztahům s druhými). Vzdát se něčeho, protože když si něco odřeknu, zůstane mi víc pro druhé. Půst, který má konkrétní smysl, a který je motivován následováním Ježíšovy cesty. Ježíš žádným velkým asketou nebyl. A přece celá jeho životní cesta byla tím pravým izajášovským půstem - plná zájmu o bližního v nouzi, o spravedlnost, o druhého. Cesta, na které se mnohého vzdal, nakonec i vlastního života.

Kéž bychom i v tom letošním půstu objevili, že takto se něčeho vzdát, „pustit“, vůbec neznamená ztrátu, ale ten největší zisk.

*Milé sestry a bratři, posíláme Vám další
sborový dopis – tentokrát v postním období.
Opět v něm najdete informace o tom, co se
v našem sboru událo a co se připravuje.
Přijměte pozvání na různá sborová setkání -
na sborové shromáždění s volbou nového
staršovstva a zvláště pak k oslavě svátku
ukřižování a slavného vzkříšení našeho
Pána, Ježíše Krista.*

*Za staršovstvo srdečně zdraví
Martin Fér*

pondělí 19. března 19 h.

*Stavíme lidi na nohy
večer Eklésia o práci Diakonie v Etiopii*

**neděle 25. března – 9.45 – bohoslužby
sborové shromáždění s volbou staršovstva**

neděle 1. dubna – 9.45

Květná – bohoslužby s večerí Páně

čtvrtek 5. dubna 18 hodin

*připomínková hostina vyvedení z Egypta
(i pro rodiny s dětmi)*

**pátek 6. dubna – 19 h. Velký pátek
bohoslužby s VP**

neděle 8. dubna – 9.45 – Boží hod

Stavíme lidi na nohy

Večer Eklésia s Janem Dusem

vedoucím střediska humanitární a
rozvojové pomoci Diakonie ČCE

Pondělí 19. března 2012

v 19 hodin

ve sborovém sále
Českobratrské církve evangelické

Husova ulice č. 16, Poděbrady

O tom, jak se žije ženám v Etiopii, které
přišly o muže v důsledku epidemie AIDS.

Co všechno se dá pořídit za 5000,- Kč a
jak dlouho se z toho dá žít?

Jak pomáhá v Etiopii a jině Diakonie a
můžeme nějak pomoci také my?

Zajímá-li vás odpověď, srdečně k setkání
s povídáním a **promítáním fotek** zveme!

Při sborovém shromáždění v neděli 25. března 2012 v rámci bohoslužeb od 9.45 bude mimo obvyklého jednání nad zprávami o životě sboru na programu především bod „Volba nového staršovstva sboru na období 2012-2018“. Vzhledem k tomu, že se nepodařilo zatím sehnat tolik kandidátů, kolik je nyní členů staršovstva (12), bude nejprve dán návrh na snížení počtu členů staršovstva na 10 (seniorátní výbor k tomu dal potřebný souhlas). Možná stojí za to připomenout, co je „oficiálně“ úkolem staršovstva:

„Staršovstvo je správní orgán farního sboru. Zejména mu přísluší pečovat spolu s kazatelem o bohoslužebná a katechetická shromáždění, o duchovní život rodin sboru, o hospodaření sboru, o ekumenické vztahy a misijní činnost v obvodu sboru. Podporuje kazatele a pomáhá mu v jeho práci, ve vzájemné bratrské odpovědnosti dbá, aby život kazatelů, starších i celého sboru byl ve shodě se svědectvím Písem svatých a s církevním řádem. (Církevní zřízení § 21)“

1. Kromě úkolů stanovených [Církevním zřízením](#) (viz výše) přísluší staršovstvu zejména:
 - a. osobním příkladem a společnou službou pečovat o křesťanský život ve sboru
 - b. pravidelně a řádně pořádat bohoslužebná, katechetická a vzdělávací shromáždění pro dospělé, mládež i děti (nedělní a sváteční bohoslužby pro dospělé a pro děti, biblické hodiny, náboženské vyučování, konfirmační cvičení a konfirmační slavnost, a další pravidelná i mimořádná shromáždění, setkání, cvičení, kursy, pobyty a tábory zaměřené k prohloubení znalosti Bible, k utvrzení ve víře, k budování společenství sboru a k odpovědnému a řádnému jednání ve všedním životě) a usnášet se o jejich pořadu a čase konání
 - c. starat se o cvičení církevní hudby a zpěvu a jejich užívání ve sboru
 - d. podle potřeby se starat o vyučování náboženství ve školách na území sboru
 - e. pečovat o ekumenické vztahy a misijní činnost v obvodu sboru
 - f. navštěvovat členy sboru, zvláště nemocné, osamělé a jinak potřebné
 - g. pomáhat modlitbami, napomínáním, radou a potěšováním rodinám i jednotlivcům, kteří se ocitli v pokušení, v nebezpečí mravního zbloudění či rozvratu
 - h. pastýřskou službou usilovat, aby spory mezi členy sboru byly urovnány vzájemným odpuštěním
 - i. j. k. l. m. n. o. p....

Je toho docela dost, co má staršovstvo na starosti a určitě je to práce a odpovědnost navíc. O to větší patří poděkování těm, kdo tuhle službu v minulých obdobích vykonávali (a někteří i několik desítek let), stejně tak jako těm, kdo jsou ochotni ji na sebe v následujících letech vzít. Církevní řády to nijak nemůžou nařídit ani zajistit, ale k tomu být presbyterem je potřeba také mít rád sbor a lidi v něm, v dnešní době také asi hledat nové cesty, jak oslovit a přitažlivě ukázat, že žít a orientovat se ve světě na základě příkladu a pozvání Ježíše Krista není něco, co patří do historie, ale je to i dnes cestou, kterou stojí za to jít. Starat se o to, aby společenství sboru rostlo (a to nejen co do počtu). Dovolím si tvrdit, že finanční a hospodářské otázky jsou sice důležité, ale ne nejdůležitější, i když o nich mluvíme a bojíme se jich snad až příliš. Někdy se mi zdá, že je jednodušší sehnat peníze, než člověka, který by něco udělal a zorganizoval (třeba výlet pro děti nebo nácvik sborového zpěvu). Proto jsem rád, že se našlo těch 12 statečných, kteří na sebe (ať už jako řádní členové či náhradníci) tuto službu chtějí vzít a věřím, že zbytek sboru jim bude nápomocí jak svým zájmem a ochotou přijímat úkoly, tak svými modlitbami a všelijakou jinou podporou (nakonec včetně té finanční, abychom nemuseli řešit finance, ale důležitější věci.) A také věřím, že i když je to práce navíc, tak z ní budou mít radost.

Martin Fér

Bývá sice zvykem, že účast na výročních sborových shromážděních bývá menší, vy ale letos

nezapomeňte v neděli k volbám staršovstva přijít! *(Navíc, co také jiného v neděli dělat, než jít na bohoslužby...)*

Tu práci může udělat Každý, Někdo, Kdokoliv a Nikdo

Byl jednou jeden sbor a v něm čtyři sloužící, kteří se jmenovali Každý, Někdo, Kdokoliv a Nikdo. Jednoho dne bylo třeba splnit důležitý úkol a Každý si byl jist, že to Někdo udělá.

Mohl to udělat Kdokoliv, ale Nikdo to neudělal. Někdo se rozzlobil, protože to přece byla práce pro Každého. Každý si myslel, že by to mohl udělat Kdokoliv, ale Nikdo si neuvědomil, že to Každý neudělá. Nakonec Každý obviňoval Někoho, že Nikdo neudělal to, co mohl udělat Kdokoliv.

Jitka Dubová

37 let. Jsem rodačka z Poděbrad, nyní bydlím s manželem a dvěma dětmi v Polabci. Vzděláním jsem zemědělský ekonom, v současné době mám v Poděbradech malou účetní firmu. Ve volném čase

ráda chodím po kopcích, nepohrdnu dobrou knihou a ráda se vrtám na zahradě.

Helena Exnerová

64 let
kurátorka sboru

Jan Hofman, 35 let. Jsem šťastně ženatý, s manželkou Mílou máme dvě dcery. Pocházím z Lysé nad Labem, nyní bydlíme v Nymburce. Zde i pracuji, spoluvlastním rodinný obchod s nábytkem. Moje práce je pro mě zároveň koníčkem. Pokud čas

dovolí, rádi vycestujeme za přírodou nejčastěji na Vysočinu.

Pavel Kubíček

48 let
místokurátor

**Kandidáti na presbytery
v novém staršovstvu
aneb
12 STATEČNÝCH**

Jakub Lounek

30 let, šéfkonstruktor, automobilový průmysl
Chtěl bych docílit ekonomické stability našeho sboru nikoliv dnes tak populárním

zkracováním výdajů, ale hledáním nových příjmů. Sbor musí využít svého majetku k získání prostředků na jeho provoz a obnovu. Chci aby každý člen sboru měl možnost kontroly, jakým způsobem jeho volení zástupci ve staršovstvu rozhodují.

Michal Povolný

42 let, dlouholetý náhradník
Milující manžel a otec, drahý syn, vášnivý včelař, toho času konstruktor sklářských forem.
Volební program: začít připravovat sbor na odluku.

Vladimír Rudajev

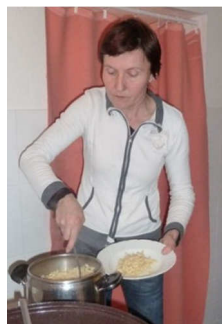
73 let. Celý život jsem byl členem poděbradského evangelického sboru, i když 55 let jsem byl většinou v Praze.

Konfirmován jsem byl v roce 1953 (prof. J.B. Jeschke).

Posledních 5 let jsem pracoval jako vedoucí vědecký pracovník v ústavu geologie AV ČR. Od ledna t.r. jsem v důchodu. Mým hlavním profesním zájmem byla lokální, zejména indukovaná seismická.

Ladislav Ruml

56 let, vedoucí hydroelektrárny

Eva Semecká

42 let,
pracuje v zemědělství

Květa Slavíková

66 let
dlouholetá presbyterka

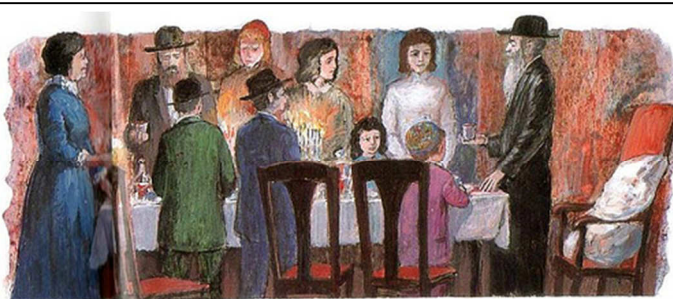
Kandidáti na náhradníky:**Jitka Mičánková**

41 let
v pekařství

Lenka Ryglová

35 let, pocházím z Poděbrad - Polabce, nyní bydlíme v Dubečnu s manželem a třemi dcerami. Vzděláním jsem zemědělský inženýr. S manželem hospodaříme na rodinné farmě. Ráda jezdím na kole a čtu.

Během volby je možné navrhnout i volit další kandidáty, pokud se takoví objeví.

„Proč je tato noc odlišná od všech ostatních nocí?“

Na Zelený čtvrtek 5. dubna od 18 hodin
zveme do sborového sálu

k připomínkové hostině ve stylu pesachového sederu (slavnostní hostina připomínající v židovské tradici vyvedení z Egypta a „hod beránka“ - hostinu, kterou se svými učedníky před svým ukřižováním slavil Ježíš).

Tradicemi této hostiny nás provede Mikuláš Vymětal, farář pro mládež pražského seniorátu.

Srdečně zveme, vítány jsou i děti.

K tomuto sborovému dopisu je přiložen **leták Jeronýmovy jednoty** s informacemi o tom, kde tato církevní nadace pomáhá podpořit opravy či stavby sborových budov (mimo jiné i v Poděbradech). Sbírka darů na tento účel potrvá do konce května.

Číslo sborového účtu

501546319/0800

Nezapomínejte prosím na své příspěvky pro sbor (salár a dary).

V příštím sborovém dopise byste měli nalézt přehled sborového hospodaření za loňský rok a plány na tento rok.

«Křestní» «Příjmení»
«Ulice»
«Psč» «Město»

Používáte-li e-mail, prosíme, zašlete nám ho, abychom mohli zasílat sborové informace elektronicky.

Víkendovka mládeže – Jasenná 2. - 5. února

Poděbradská mládež si na letošní zimu připravila tří denní výpravu do Jasenné, malé vesničky na Valašsku. Výlet se uskutečnil mezi druhým a pátým únorem a jeho osazenstvo bylo tvořeno bratry Kubíčkovými, Kačkou Mičánkovou, sourozenci Hudcovicovými a samozřejmě také panem farářem. Vyrazili jsme ve čtvrtek druhého února z poděbradského nádraží. Cesta ubíhala rychle, ale obsazenost expresu do Žiliny nám ji moc nepříjemnila. Do Jasenné jsme se dostali autobusem z vsetínského nádraží. V Jasenné nás kromě krásného kostela čekalo také útulné jednopatrové obydlí s půdou, kterou jsme užívali ke spánku (bývala presbyterna místního sboru přestavená pro konání akcí pro mládež, maminky s dětmi, tábory...) V přízemí se nacházela menší kuchyňka, koupelna a pak velká společenská místnost, které dominovala keramická kamna. Do večera se celý domek krásně vyhřál a my jsme si mohli odpočinout po náročné cestě u několika společenských her, kterých mají jaseňští rozsáhlou sbírku. Další ráno jsme uspořádali krátký turnaj ve stolním fotbale a odpoledne jsme vyrazili do zámecké čokoládovny ve Vizovicích. Tam jsme si v teple

pochutnali na skvělé horké čokoládě a obtěžkáni menšími balíčky cukroví jsme se vydali zpět. Večer jsme měli pobožnost s biblickým programem, po kterém následovalo další hraní her až do dlouhých nočních hodin. V sobotu jsme se rozhodli zdolat nedalekou rozhlednu Vartovna, což se nám přibližně po dvou hodinách úmorného výstupu zdařilo i přes nepříznivou vánici. Ohřáli jsme se u polévky v nedalekém motorestu Sirákov a poté jsme se vrátili do našeho farního domku. V neděli jsme strávili bohoslužby s večerí Páně v Jasenné, sbalili si a vydali se na autobusovou zastávku. Na cestu zpět jsme si raději koupili rezervaci a cesta expresním vlakem uběhla mnohem příjemněji doprovázená různými hrami, jako celý tento prodloužený víkend. *Timoteus Hudcovic*